

Z Horních Měcholup lesoparkem.....

Do lesoparku nad Hostivařskou přehradou lze vejít z nejrůznějších míst. Všechna mají něco do sebe, ale to vybrané pro sobotní vycházku turistické party z „Jedničky“ považují za nejlepší, dokonce není ani v Hostivaři, ale v **Horních Měcholupech**. Schovává se za **ZŠ Praha, Nad Přehradou**. Přijeli jsme autobusem, do stanice Livornská, Hostivařský lesopark máme na dohled.

Není to jenom lesopark, který je ze stanice autobusu vidět, je to i zajímavá okolní výstavba v ulicích pojmenovaných podle italských měst a v neposlední řadě i zmíněná škola zasazená do přírodního prostředí, na hraně vstupu do lesa. Před vchodem je zajímavá keramická plastika „**Pohádka**“ od sochaře Vojtěcha Adamce.

Stačilo projít uličkou podle školy a lesíkem za školou a jsme na jednom z nejhezčích míst Hostivařského lesoparku. Na jedné z největších luk v jižním svahu nad Hostivařskou přehradou.

Na louce je všechno, co by tu mělo být, klid k posezení, altán na vrcholu, bláznivé dřevěné monstrum, i dětské hřiště. Trochu jsme se rozhlédli a teď nás čeká mírné stoupání k vrcholu lesoparku.

Cestou na vrch Kozinec lze narazit na ledaco, třeba pěkně provedený a nezničený svatý obrázek vysoko na stromě, celý koberec fialek, jaro je tady, není pochyb. Také spousta zajímavých informací na instalovaných panelech. Informací z historie hostivařských podniků a změn, které se za poslední léta udály.

Samozřejmě, že nesmějí chybět informace z historie lesoparku a zdejší vodní nádrže na Botiči. Park vznikl v 60. letech minulého století na kopci nad přehradou. Zalesněná plocha, cesty a pěšinky, spolu s lesními loukami mají 150 hektarů. Převažuje smíšený listnatý les, nechybí ale ani solitérní staré borovice nebo skupinky smrků.

Informační panely jsou v pořádku. Vandalové se lesoparku Hostivař zatím vyhýbají!!!

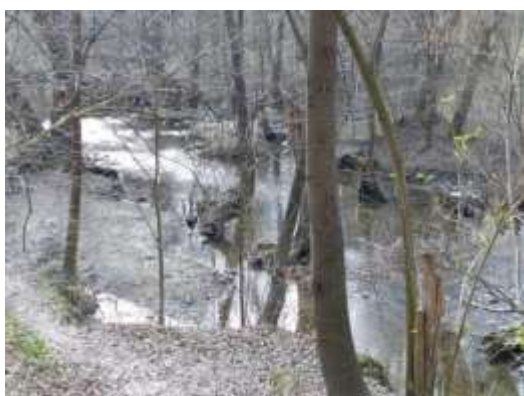

Lesem pokračujeme stále do mírného kopce a po chvíli jsme na vrcholu Kozince. Tady jsme narazili dokonce na lesní školku. U školky se stáčíme západním směrem k rozlehlé louce. Tady se psala historie. Chtělo to ale přijít o trochu dříve, takových 5 století před náš letopočet. To tady prý bylo rušno. Byli bychom hosty **keltského hradiště „Šance“**. Pod stříškou je tady dokonce plastický model hradiště a spousta informací na panelech.

A jak tohle hradiště ze starší doby železné zaniklo? Během archeologického průzkumu byly objeveny „spečené“ valy, to svědčí o zániku hradiště mohutným požárem. Prohlédli jsme si model, opouštíme vrch Kozinec a po krátké zastávce jdeme ze strmého kopce dolů k Botiči.

Přírodní památka „Meandry na Botiči“ začíná pod přehradní nádrží a končí v Záběhlicích. Koryto Botiče se formovalo vlivem tekoucí vody ve čtvrtohorách, tedy před sto, možná i více tisíci lety. Doklady o zemědělské činnosti na potoce se dochovaly z doby před sedmi tisíci lety. Dnes je potok Botič z velké části regulovaný, existuje ale i pár světlých výjimek podobných meandrům na Botiči. Naši sobotní vycházku Botič provázel až do centra Hostivaře. Tak ještě na rozloučenou společnou fotku a jsme na Hostivařském náměstí u dopravy do centra.

14. března 2026. V Horních Měcholupech a Hostivaři. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kronika Mirek, spoustu zajímavých fotek nafotily Lýdie Stoupová a Hana Mašková.

